

bejdsmarkedsbidrag og særlige pensionsbidrag af det beløb, der overstiger satserne, er det dog alene dette beløb, der er skattepligtigt.

Det foreslås, at skatteministeren får mulighed for at fastsætte nærmere betingelser på området for skattefrie godtgørelser, herunder fastsætte nærmere retningslinier for opgørelse og afregning af udgifter.

Til stk. 6

Godtgørelse til dækning af udgifter til befordring og hotelophold, som det offentlige udbetaler til lægdommere (nævninger, domsmænd og sagkyndige retsmedlemmer), vidner og personer, der efter indkaldelse har afgivet forklaring til politiet, kunne indtil 1. april 1999 udbetales skattefrit i henhold til de særlige regler og betingelser i statsskattelovens § 5, litra d. Sådanne godtgørelser er efter ophævelsen af § 5, litra d, ikke skattefrie i henhold til det gældende regelsæt.

Det foreslås at genindføre skattefriheden for disse typer af omkostningsgodtgørelser. Skattefriheden omfatter de beløb, som er fastsat i § 3 i bekendtgørelse nr. 712 af 17. november 1987.

Til nr. 5

Som nævnt ovenfor under nr. 4 foreslås det at samle alle relevante bestemmelser og betingelser for udbetaling af skattefrie rejsegodtgørelse i én bestemmelse for at opnå et mere pædagogisk og overskueligt system. Den nærmere opbygning af bestemmelsen er følgende:

Stk. 1 fastsætter rejsebegrebet.

Stk. 2-4 fastsætter de skattefrie standardsatser.

Stk. 5-6 fastsætter de nærmere betingelser for anvendelsen af standardsatserne.

Stk. 7 fastsætter reglerne om fradrag med standardsatserne.

Stk. 1 og 8-10 fastsætter de persongrupper, som er omfattet af regelsættet om skattefrie standardsatser.

Til § 9 A, stk. 1

Af pædagogiske årsager foreslås det at justere formuleringen af rejsebegrebet. Der er imidlertid ikke tilset ændringer i forhold til det hidtidige indhold af rejsebegrebet, som blev indført ved lov nr. 1063 af 12. december 1996, jf. lov nr. 452 af 10. juni 1997.

Den justerede formulering dækker som hidtil over de to situationer, hvori arbejdsgiveren m.v. vil kunne udbetale en skattefri rejsegodtgørelse, dvs.:

1) Når lønmodtageren på grund af afstanden mellem bopæl og et midlertidigt arbejdssted ikke har mulighed for at overnatte på sin sædvanlige bopæl.

2) Når arbejdsgiveren midlertidigt udsender den pågældende til et andet arbejdssted end lønmodtagerens sædvanlige arbejdssted, og dette medfører, at lønmodtageren ikke har mulighed for at overnatte på sin sædvanlige bopæl.

Om den nærmere afgrænsning af rejsebegrebet henvises til bemærkningerne til lov nr. 1063 af 12. december 1996 (L 99 1996-97) samt til bemærkningerne til lov nr. 452 af 10. juni 1997 (L 257 1996-97).

Til § 9 A, stk. 2-3

De skattefrie standardsatser foreslås bibeholdt i selve lovteksten.

Satser til kost og småfor nødenheder

A. Satsernes størrelse

Det foreslås, at standardsatsen i § 9 A, stk. 2, nr. 1, til kost og småfor nødenheder forhøjes til 336 kr. (2000-beløb).

Forhøjelsen er en konsekvens af den i § 1, nr. 10, foreslåede skattefritagelse for sparet hjemmeforbrug til kost, som arbejdsgiveren betaler i forbindelse med tjenesterejser. Det tidligere standardbeløb på 281 kr. (2000-beløb) var fastsat således, at der i beløbet var indregnet et sparet hjemmeforbrug på 55 kr. pr. døgn. Da beskatningen heraf foreslås ophævet, forhøjes standardbeløbet således med 55 kr. pr. døgn.

Beløbet reguleres årligt i overensstemmelse med personskatteovens § 20 og kan fra 2001 forhøjes med 110 kr. (2000-beløb) af Ligningsrådet for lande, hvor leveomkostningerne er væsentligt højere end i Danmark.

Standardsatsen kan anvendes af alle persongrupper, der er omfattet af regelsættet i § 9 A. Turistchaufførerne foreslås dog som hidtil at skulle anvende særlige satser. Disse er uændrede og udgør ved rejser med overnatning i udlandet 150 kr. pr. døgn og ved rejser med overnatning i Danmark 75 kr. pr. døgn. Disse satser reguleres fortsat ikke. Til gengæld reduceres disse satser ikke, når turistchauffører modtager fri kost på tjenesterejsten.

Det fremgår af den foreslåede § 9 A, stk. 2, nr. 1-3, at satserne kan udbetalés pr. døgn, hvilket svarer til den gældende formulering i ligningslovens § 9, stk. 5. Dette indebærer, at der først kan udbetales en skattefri godtgørelse til kost og småfor nødenheder i forbindelse med rejser, der har en varighed på et døgn og derefter, dvs. på rejser med en varighed på mindst 24 timer, hvilket ligeledes fremgår af § 9 A, stk. 5, 1. pkt. Satserne udbetales pr. døgn, og derefter kan der udbetales en skattefri rejsegodtgørelse for tilsluttende rej-